

கிறீஸ்துநாதரின் காட்சி பெற்ற நமது பரிசுத்த பாப்பரசர்

பரிசுத்த பாப்பரசர் இற்றைக்கு ஓர் ஆண்டின் முன் அபாயகரமான நோய் கண்டிருந்த போது நமது திவ்வியகர் த்தரைக் காட்சியில் கண்டுகொள்ள லாயினர். தமதுபடுக்கையருகே நிற்கத் தாமகாட்சியிற்கண்டது, எமது திவ்விய கர்த்தரையேயென்று தாம்சிச்சயிப்பதாக அவர்வத்திக்கான் குருசிரேஷ்டர்களிடம் கூறியிருக்கின்றார்.

இந்தக் காட்சியைப்பற்றிய முதற் செய்தியானது, ரேமைகளில் பிரசரமாகும் “ஒக்கி” என்றவாரச்சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை ஒன்றில் வெளிவரலாயிற்று. இது பற்றிக் குறிப்புரைக்கறவத்திக்கான் குருசிரேஷ்டர்கள் முதலில் மறுத்துவிட்டார்கள். ஆனால், வத்திக்கான் அச்சக காரியாயைத்தின் அதிபரான சிங்கோர் ஹசியானே கலிமிரி அவர்களே இந்த அறிக்கையை உறுதிப்படுத்துமாறு தாமவிசேஷ அதிகாரம் அருளப்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள். தமக்குண்டான நோய்மிகமோசமான நிலைமையை அடைந்து, தாம்வெகுவாக உபாதைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே பரிசுத்தபிதா இந்தக்காட்சியைக் கண்டதாக “ஒக்கி” என்ற அச்சஞ்சிகையில் வெளியானகட்டுரை எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றது.

அவர் “கிறீஸ்துவின் ஆத்துமமே.....” என்ற செபத்தை அடிக்கடி சொல்லிவந்தார். நோய் இரண்டத்தாவதில் ஒன்றுள்ளும்படியான உச்சநிலையை அடைந்திருந்த அன்றிரவு அவர் இந்தசெபத்தைத்திரும்பத்திரும்பச் சொன்ன ரென்று அந்தக்கட்டுரை தெரிவித்துள்ளது. அந்தசெபத்தில் “என்மரணவேளையிலே என்னை உம்மிடத்திலே அழைத்துக்கொள்ளும்” என்ற மன்றூட்டைச் சொல்லும்வேளை வந்தபோதே அவர்தமது படுக்கையைடை கீறிஸ்து நாதரின் எழில்வாய்ந்த திருவருவத்தைக்கண்ணுற்றார்.

“திவ்வியகர்த்தர் தம்மை அழைத்துச்செல்லவே தம்மன்டை வந்திருக்கிறேன்று பரிசுத்தபிதா சிந்தித்த அதே வேளையில்தானே அந்தசெ

பத்தைத்தொடர்ந்து “என்னை உம்மிடத்திலேவரக்கட்டளையிட்டருநும்” என்று அந்தஅழைப்புக்குச் சாந்தமாகப் பதிலளித்தார்.

“ஆனால், திவ்வியயேசுவோ அவரைத்தம் முடன் அழைத்துக்கெல்லவந்தவரல்ல; ஆனால், அவரை ஆறுதற்படுத்தவே வந்தாரென்றும், அவருடைய நேரம் இன்னுமேவரவில்லை யென்று அவருக்கு உறுதியளிப்பதற்கே வந்தாரென்றும் நாம்கருதுகிறோம்.

இது கனுவன்று

“திவ்வியயேசுவைத் தாம்கண்டாரென்று பரிசுத்தபிதா முற்றுமேதிடமாயிருக்கின்றார். இது ஒருகனவன்று. அந்தவேளை அவர் முற்றும்விழிப்பாகவும், மனத்தெளி வள்ளவராகவும் இருந்தார். “மறுதினம் அவர் உயிர்பிழைப்பாரென்ற நப்பிக்கை முற்றுகவே காணப்படாதிருந்தபோது — அவர்விரைவிலே மரணத்திரயில் மறைந்துவிடும் பேரபாயத்துக்குள்ளாய் இருக்கிறோன்று அகிலைகப்பத்திரிகைகளும் முன்னதாக உத்தேசித்து முடிவுகட்டிச் செய்திப்பரப்பியபோது — பரிசுத்தபாப்பரசரோ தமக்குண்டான நோயிலிருந்து அத்துணை திவிரமாகச்சுகமடையத்தொடங்கினார். அவர் அடைந்தசுகமானது, அநேகருக்குப்புதுமையாகவே காணப்பட்டது. பாப்பரசர் இந்தச் சம்பவத்தை அதிகரும்போதே பரிசுத்தபிதா இந்தக்காட்சியைக் கண்டதாக “ஒக்கி” என்ற அச்சஞ்சிகையில் வெளியானகட்டுரை எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றது.

கம்சொற்பபேருக்கு மாத்திரமேசொல்லி அதைவருக்குமே வெளியிட வேண்டாமெனக்கேட்டுக்கொண்டார். இந்தஇரக்கியம் இதுவரைவெளிவராமல்காப்பாற்றப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இதுணையிலிருந்துகீரியகர்க்கும் தேவதாயார் அருளியகாட்சியைத்தொடர்ந்து காணப்பட்டதற்கும் யாதாமோர்விதமானவித்தியாசமுமில்லை யென்றும் அவர்கூறலாயினர். 1950-ம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம் 1-ந்திக்கியன்று—அதாவது, தேவதாயார் பரலோகத்துக்கு ஆரோபணமானுரைப்பதை விசுவாசசத்தியமாகத் தாம்பிரகடனஞ்செய்த தினமன்றே பாப்பரசர் முன்றூம்முறையாக இந்தக்காட்சியைக் கண்ணுற்றார்.

வந்து மறைந்தாள்

: ஜேயம் :

நிலக் கடற்கரை யோரத்திலே — சென்று நின்றிருந்த தேவையிலே நேரத்திலே பாலைப் போழிந்தது போன்னிலை — எந்தன் பெந்தமிழ்த் தாயங்கு வந்துநின்றுள்

அம்மா! தாயே!! என்று கூவிவிட்டேன் — அவள் அம்புய பாதங்கள் மீதுதோட்டேன் “கும்மா எழுந்திருக்கின்னே” என்றுள் — அந்தச் சோல்லிசைத் தேனுக்கோ ரீமேண்டோ!

ஆறேனக் கண்களில் நீர்பேருக்கத் — “தாயே! ஆபத்து வந்ததே” என்றழுதேன் வேறுரை யின்றியே விம்மிநின்றேன் — தூய வென்துகி லாலென்கண் ரீர்துடைத்தாள்

தங்கப் புதல்வர்கள் பெற்றுவிட்டேன் — அவர் தாரணி யின்புகழ் பெற்றுவிட்டார் திங்களும் நூயிறுந் சாதும்வரை — போங்கும் தீமையில் நின்றேன்னைக் காப்பரேன்றுள்

அன்போடு ஒற்றுமை பூண்டுநின்றுல் — எந்த ஆபத்துந், துன்பழும் நீங்குமென்றுள் மின்பிரகாசத்தைப் போலவந்தாள் — கங்கல் மேகத்துள் மேகமாய்ப் போய்மறைந்தாள்.

முதலாவது காட்சி

* நிபாக்கினி (Phosphorous) வெட்டைநாகம் (Manganese) நிமினோ (Bismuth) அஞ்சனக்கல் (Antimony) வள்ளுக்களைக் கண்டுபிடித்தவர்யார்?

ப்ரான்சில்கள் சபையைச்சேர்ந்த வண். ரேகர் பேக்கன் (1214—1292) எனும் குருவானவரேயென்று சரித்தாசிரியர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

* முதலை எவ்வளவுகாலம் உயிர்வாழக்கடியது?

நாவருடங்களுக்குமேல் உயிர்வாழக்கடியது. குஞ்சாயிருக்கும்போது முதலை லைதுங்குலை மேயுடையது. ஆனால், பிறகு 30 அடிநீளத்துக்கு வளரக்கடியது.

* சாளிமென்னை கிறீஸ்தவசக்கரவர்த்தியின் தலமுட்டிக் காப்பாற்றியடல் எங்கே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?

அவர்கிறங்க 35 வருடங்களின்மீன் — அதாவது 1165-ம் ஆண்டு ஆச்சென் கங்கிலை ஓர்சிங்காசனத்தில் அமர்ந்தபடியும், வலதுகரத்தில் செங்கோலும் இடதுகரத்தில்மேற்புறமாகச் சிலவையுடன்கடிய பூகோளுருண்டையும் தாங்கியபடியுமிருக்கக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

மன்றுட்டு

எனக்கு உண்டுபட்ட நோய்க்குப் பலவைத்தியங்களும் செய்த பூரணசுகங் கிடைக்கவில்லை. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரிடம் மன்றூடினேன். எனதுசுகயினத்தில் அளித்துஅற்புத் தூரோக்கியத் திற்காகப் பெருதும் நன்றியுள்ளவராவதோடு இப்பிரசரத்தின்மூலம் அவரின்மையைப் பிரபலமயாக்குகிறேன்.

புனிதமுரள்

மார்கழி 8

அனுமதம் சுதாந்தரங்களே !

அனுமதம் சுதாந்தரங்களே !
பல்லாண்டுகளாக யூத சனம் இரட்சகரை எதிர் பார்த்திருந்தது. ஸ்திரியின் வித்து பசாசின் தலையை நசுக்கும் என்று உலக ஆரம்பத்திலே அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்த அறிவித்தலை யூத குலம் சில போதுமறந்தாலும், தேவ ஆவி நிறைந்த தீர்க்கதறிகள் அதை அவர்களுக்கு

நினைவுட்டி வருவார்கள். ஆனதினால், இரட்சகர் வருவார், பாவ அடிமைத் தன த்திலிருந்து விடுதலை யழிப்பார் என்று நம்பிக்காததிருந்தார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை.

அவர்களிடத்திலிருந்த நம்பிக்கை உங்களிடமும் வளரவேண்டும். தேவன் ஒரு கார்யத்தை வாக்குப் பண்ணினால் அதைக் கட்டாயம் நிறைவேற்றவார். ஏமாற்றுவதோ நம்பிக்கைத் துரோகஞ் செய்கிறதோ அவருக்குப் பொருந்தாது. மனிதரைப் போல் அவர் மனம் மாறுகிறவர்கள். தேவ வாக்கில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்யுங் காரணமிது தான்.

நடந்தது என்ன? உலக இரட்சகர் குறித்த காலத்தில் இவ்வுலகில் எழுங்கருளினார். மனிதருக்குச் சீவிப்பதில் மாதிரியானார். உலகோருக்குத் தேவ உண்மைகளை வெளிப்படுத்தினார். மனிததுரோகங்களைப் பரிகரிக்கும் பொருட்டுப் பவியானார். ஞான உயிரளிக்கும் பொருட்டு உயிர்த்தெழுந்தார்.

ஆகையால், அவர் பிரமாணிக்க மூளையர். எமது பிரமாணிக்கத்துக் குரிய பலனைத் தருவார். இந்த நம்பிக்கை உங்கள் உள்ளத்தில் வளர்ட்டும். சுபம்.

உங்கள் அன்புள்ள,
அண்ணு.

உங்கள் விஷயதானங்களை மேல்வரும் முகவரிக்கு அனுப்புங்கள் :

“அண்ணு”, சஞ்சுசையப்பர் தாபனம், கொழும்புத்துறை, மாழ்ப்பானம்.

கன்ம பாவம்

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

அற்பபாவம் என்ன செய்கிறது?

சருவேசுரனேடு நாங்கள்கொண்டிருக்கும் நேசத்தை அற்பபாவம் அழித்துப் போடுவதில்லை. சாவானபாவமே அப்படிச் செய்கிறது. அற்பபாவம் மோட்சசம்பாவனையைக் கெடுப்பதில்லை. இந்தப் பாவத்தின் தண்டனை நரகம் அல்ல. ஆனால், உத்தரிப்பு ஸ்தலம். அற்பபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வது மிகவும் பயங்கரத்துக்குரியது. எங்களுக்குச் சோதனை ஏற்படும் வேலைகளில் எங்களின்மனம் பெலவீனம் அடைந்து சாவான பாவத்திற்கு இடம்கொடுக்கிறது. அற்பபாவங்கள் சாவான பாவத்திற்கு வழிநடத்துகின்றன இதை விட, சருவேசுரன் எங்களுக்குத் தரும் அநேகவரப்பிரசாதங்களை அற்பபாவத்தினால் நாம் இழக்கிறோம். வரப்பிரசாதம் இல்லாமையினால் நாம் சோதனை வேலையில் தளர்ச்சி அடைகிறோம். அற்பபாவம் கட்டிக்கொள்வதில் கவன யீனமாய் இருக்கப்படாது. “இது ஓர் அற்பபாவம் தானே! இது ஒன்றும் செய்யாது” என்று நாங்கள் எண்ணக் கூடாது. இப்படி நினைப்பதினால் அபாயம் ஏற்படுகிறது.

ஒரு குன்றின் கரையில் அநேகபிள்ளைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கரையில் இருந்து சிறிது தூரத்துக்கப்பால் ஒரு வேலி இருந்தது. அதில் “அபாயம், இதைக் கடந்து போக வேண்டாம்” என எழுதப்பட்ட டிருந்தது. யேக்கப்பும், யேம்சும் தங்களின் கெட்டித்தனத்தைக் காட்ட நினைத்தனர். ஒருக்கரையில் இருந்து மறுகரைக்குப் போனார்கள். உடனேயே ஒரு மோதல் ஏற்பட்டது. மண்கும்பம்

விழுங்த சத்தமும், பிஸ்ளைகளின் அழுகைக்குரலும் ஒரே நேரத்தில் கேட்டது. இருவரும் அடியிலுள்ள ஆற்றில் விழுங்தனர். மற்றப்பிள்ளைகள் உதவிக்கு ஒடியும் பயனில்லாது போயிற்று இருவரும் நீரில் மூழ்கிவிட்டார்கள்.

இப்படித்தான் அற்பபாவங்களையும் அடிக்கடி கட்டிக் கொள்பவர்களுக்கு கேரிடும். ஒருங்கள் அவர்கள் பெரியபாவத்தையும் கட்டிக்கொள்வார்கள் பின் அவர்கள் தேவனின் சங்கிதியில் பிரசன்னபாயிருக்கத் தகுதி யற்றவர்களாய்ப் போவார்கள்.

பாவம் கட்டிக்கொள்ளாது இருப்பது எப்படி?

“பசாசானது கர்ச்சிக்கும் சிங்கத்தைப் போல் மனிதனைப் பிடித்து விழுங்குவதற்கு அலைந்துதிரிக்கிறது” என அர்சு. பேதுருவானவர் கூறுகிறார். பசாசக்ஞம் உதவியாளர்களை வைத்திருக்கிறது. அவர்கள் தான் மற்றவர்களைப் பாவத்தில் விழுத்துகிறவர்கள். கெட்டதோழர் மட்டில் கவனம் செலுத்துங்கள். பெற வேரூம், ஆசிரியரும், கூறும் புத்திமதி களைக் கேட்டுக் கெட்ட சகவாசத்தை அறவே ஒழியுகள். ஒரு அழுகியபழும் கூடையில்லை எல்லாப் பழங்களையும் பழுதடையச் செய்கிறது என்பதை நாபகத்தில் வைத்திருங்கள்.

பாவச் சமயங்களை வெல்லுவதற்குச் சருவேசுரனை மன்றாடுங்கள். அவர் உங்களுக்கு இவ்வுதவியைத் தந்தருளவார். சருவேசுரன் உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது நீங்கள் தவறி விழுமாட்டார்கள்.

அநேக வருடங்களுக்குமன் தாவீது என்னும் வாலிபன் கோவியாத்து என்

னும் இராட்சதனுடன் சண்டையிட்டு வென்றுன். இராட்சதனே உயர்ந்த பருத்த தோஞ்சனும், தைரியத்துட னும் காணப்பட்டான். அதுதவிர, தன் உடம்பை உருக்குக் கவசங்களிலும் மறைத்துக் கொண்டான். ஆனால், அந்த வாலிப்பனே ஒர் கவனும் கற் களுமே வைத்திருந்தான். இருவருள் யார் வென்றது? நீங்கள் நினைப்பது போல் இராட்சதன் அல்ல. ஆனால், தாவீது: சருவேசரன் அவ்வாலிபனின் பக்கம் நின்று உதவியளித்தார். நீங்களும் சருவேசரனைப் பிரார்த்தித்தால், உங்களுக்கும் அவர் உதவி செய்வார்.

அந்தநாள்

அவளுக்கு ஒட்டோருதம்பி அவன் பெயர் ஜேமஸ். இளையவன் என்ற மட்டில் துடுக்குத்தன மூளைவனாக இருந்த போதிலும் தனது தமக்கையாகிய றீற்றுவின்மனம் நோவக்கூடிய விதமாக ஒரு போதும் நடந்துகொள்ளமாட்டான். அந்தியோன்னீய பட்சம் அந்த இளம் பிள்ளைகளிடத்து வளர்ந்துவந்தது.

இருவரும் தினமும் இரண்டரைமைல் களுக்கு அப்பாலுள்ள ஒருபாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமிருந்தது இடைவழியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த அறையுண்ட யேசுவின் திருச்சொரூபம் ஒன்று சின்னப் பிள்ளைகள் பூக்கள்சாத்திப் பூசிக்கக்கூடிய வசதியுள்ளதாக இருந்தது. றீற்றுவும், ஜேமஸ் தினமும் நடந்து செல்பவர்களாதவின் சிலுவையண்டை செபிக்க வசதிக்கைடுக்கும்.

காலையிற் செல்கையிலும், மாலையில் மீள்கையிலும் பூங்கொத்துக்களைக் கொண்டு சூரியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பீடத்தை அலங்கரிப்பது இவ்விரு புனிதவீரர்களின் சகிர்தகைங்கரியமாக இருந்தது. குன்றுகளின் சாரவில்

ரோஜா, மல்லிகை முதலிய வாசமலர்கள் புஷ்பித்து, அசைந்துவரும் தென்ற வில் அதிகவாசனையைப்பரப்பி அக்கம் பக்கத்தாற் செல்வோரை ஆனந்தமுறைச் செய்தன. பெய்தபனித்துளிகள் இலைகளிற் பதிக்கப்பட்ட முத்துக்கள் போலற பக்ட்டான் காட்சியளித்தன. இராமமியமான இச்சூழல் இரட்சகர் யேசுவுக்கு மிகமிகப் பொருத்தமானதே. இப்படியானசூழல் பாலியருக்கும் இலகுவாகவே இருந்தது. ஜேமஸ் பீடத்தைத் துப்புரவுசெய்ய றீற்று மலர்பறிக்கச் சென்றிருவாள். பத்து அல்லது அதற்குமேற்பட்ட சொற்பநிமிடங்களுக்குள் ஓகப் பீடச்சோடினை முற்றுப்பெறும்.

வந்து விட்டோம் இனிய யேசுவே!

வனன மலர்கள் தூவவே. — என்பதே அப்பாலரின் வருகைப்பாட்டாக இருந்தது. மாலையில் வீட்டிற்குச் செல்கையில் :

முந்தும் மாலை வந்ததே
சிந்தும் பனியும் வீழுதே
உந்தன் சின்னப் பாலராம்

சென்று வருவோம் சேரே.—என்ற பாடலைப் பரிவுடன்பாடித் தூயயேசுவிடம் பிரியாவிடை பெற்றுச் செல்வதும் வழக்கமாக இருந்தது.

ஒருநாள் வழக்கமோலைப் பாலர் தம் பள்ளிப்பயணத்தை — இல்லை, புனிதயாத்திரையை ஆரம்பித்தனர். வழியின் இருமருங்கிலும் தென்பட்ட இயற்கைக்காட்சிகளில் ஜேமஸ் லயித்தவனாகவே நடந்துசென்றுன். ஆனால், றீற்று நடையோடு செபமாலை ஒதுபவளாயிற்றே ஜேமஸ்வின் கிரிகைகளை அவள் தடைபண்ணவிட்டாலும் அவளதுசெய்கை கண்டிக்காமலில்லை. அன்றுதான் கலன்டரில் தேதித்தண்டைக் கிழித்ததுவும், இன்று ஆடி 1-மாாள் என்பது வும் ஜேமஸ்வின் ஞாபகத்திலுதித்தது. அக்கா! அக்கா!! என்றான் அவன். “என்னதம்பி?” இது றீற்றுவின் கேள்வி.

(தொடரும்)

மரதன் ஓட்டம்

இன்று மரதன் ஓட்டங்களைப்பற்றிப் பத்திரிகைகள் மூலமாக அறிகின்றோம். ஆனால், எதற்காக மரதன் ஓட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன என்பது இன்னும் பலருக்குத் தெரியாது.

கி. மு. 490-ம் ஆண்டில் பார்சிக அரசன் டாரியஸ் கரோக்க தேசத்தின்பேல் படையெடுத்து வந்தான். இதை அறிந்த அதென்ஸ் மக்கள் ஸ்பாட்டா நகரமக்க ளின் உதவியை நாட்டனர். அப்படி உதவியைக்கோரும் ஒருசெய்தியை, பேடிப் பிடிஸ் என்னும் ஒவிய்பிய வீரன்மூலமாக, ஸ்பாட்டாவுக்கு அனுப்பிவைத்தனர். அவன் மலைகள், ஆறுகள் முதலியன நிறைந்த 104 மைல்களை ஓடிக்கடந்து, ஸ்பாட்டா நகரை அடைந்து செய்தியை அறிவித்தான். பின் உடனேயே அதென்கக்குத் திரும்பினான். அக்கடினமான பிரயாணத்தை 48 மணித்தியாலங்களில் ஓடிமுடித்தான்.

அதென்சுக்குத் திரும்பியவுடன், படைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு மரதன் என்னும் யுத்தவெளிக்கு டாரியசுடன் போர்ப்புரியச் சென்றான். போரில் டாரியஸ் அரசனைத் தோற்கடித்தான். போரில் வெற்றிபெற்ற செய்தியை அதென்ஸ் மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக 24 மைல்களை ஓடிசென்றான். செய்தியைக் கூறி முடித்தவுடனேயே நிலத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான். பின்பு மரதன் ஓட்டங்கள் அவனுடைய ஞாபகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

வே. சாமுவேல்,
ரே. க. பாடசாலை,
இலுப்பைக்குளம்.

பூமியின்மேல் வாயு மண்டலம்

பூமியுதவில் வாயுநிலையி லி ருந் து குளர்ச்சி அடைந்து திரவனிலையை அடைந்தது என்பதைச் சென்ற இதழில் பார்த்தோம். இவ்வாறு குளிரும் போது எல்லாவாயுக்களும் குளிர்ந்து திரவனிலையை அடையவில்லை. ஆகவே, வாயுநிலையிலேயே தங்கவிட்ட வாயுக்கள், திரவனிலையை அடைந்த பூமியைச் சூழ்ந்துகொண்டன.

இவ்வாயுக்களில் மூக்கியமான துபிராணவாயு அல்லது உயிரியம். இவ்வாயுவானது, பூமியின் வெப்பம் 5400 Fக்குக் கீழ்க்குறைந்ததும் திரவனிலையில் இருந்த சில உலோகப் பொருட்கள், உலோகமல்லாத பொருட்கள், வாயுநிலையிலிருந்தாகம் (ஜூலவாயு) மூதலியவற்றுடன் சேரவே, இன்றுநாம் காணும் பாறை, மணல், நீர்முதலியன தோன்றினா.

பூமிகெட்டிப்படச்சுமார் 15,000 ஆண்டுகள் ஆயின் கெட்டிப்படும்போது முதலில் அதன் வெளிப் பாகந்தான் கெட்டிப்பட்டது. ஆனால், உடபாகம் திரவனிலையிலேயே இருந்தது. நாளடைவில் அங்கும் இங்கும் பிளவுகள் ஏற்பட்டன. பிளவுகளின் வழியாகவந்த திரவம் உயிரியத்தடன் (பிராணவாயு) சேர்ந்தும், குளிர்ச்சிக்குட்படும் பாறைகளாக மாறிவிட்டது. பிளவுகளின் வழியாக வந்த திரவத்தினாடே சில வாயுக்களும் வெளிவந்தன. இவ்வாயுக்களும், இன்னும் பூமியானது தீவானிலையடையும் போது வாயுநிலையில் தங்கியிருந்த வாயுக்களும் ஒன்றுசேர்ந்தன. இப்படி ஒன்றுசேர்ந்த வாயுக்களே தற்போது பூமியைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வாயுமண்டலமாகும்.

(வளரும்)